

Landskap: Skåne ..... Upptecknat av: Nils Bengtsson .....
 Härad: Färs ..... Adress: Hunneberga .....
 Socken: Björka ..... Berättat av: Hanna Måns Ols .....
 Uppteckningsår: 1935 ..... Född år 1847 i Björka .....

Uppteckningen rör

Skåwmannen, som välte ut väggen. sid. I

Goanissen på Södra Svansjö, som blev manad ner i Aspekullen *sid. 2.*

Mannen, som såg "pågen", som hade en "rö böjsa o en blå". sid. 3

Manne, som ritade upp ett fartyg i sanden och förvandlade detta till ett riktigt fartyg. sid. 4

Bäckahästen. sid. 5

Goanissen, som hade tafft en tuss. sid. 6

Mannen, som konne forvannla bos ti lus. sid. 7

Storka de va gamla präster... sid. 8

Flickan, som satt vid åkanten och talade med sin fästman, som var en bäckahäst. sid. 9

Jormåularna. sid. 10

Skåwsnuan i Sjöbo ora. sid. 11

Skåwmannen i Höör. sid. 12

Flickan och Sjöraet. sid. 13

Varulven i Bläntarp. sid. 14.

ACC. NR. 4613

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne ..... *Upptecknat av:* Nils Bengtsson .....

Härad: Färs ..... *Adress:* Hunneberga .....

Socken: Björka ..... *Berättat av:* Hanna Måns Ols .....

Uppteckningsår: 1935 ..... *Född år* 1847 *i* Björka .....

Uppteckningen rör

Figan, som mjölkade ur en stubbakniv. sid. I5

Såkaka. sid. I6

Ett ordspråk från Björka. sid. I7

4613

Skåwmannen, som välte ut väggen.

Det var här i Björka. Det var hos en, som hette Jöns Mårtensson. Det var en krängdor man. Och så kom Skåwmannen en kväll och ville in. Men Jöns Mårtensson krängde väl till en, för han va alltid mid krängdor.

Men sen på natten ramla väggen. Och di trodde säkert att de va skåwmannen, som hade välrt den.

1
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Björka, Fåra, Sk.

4613

Mts. Bengtsson 1935

Hanna Måns dotter
f. 847 i Få.

Goanissen på Södra Svansjö, som blev manad ner i Aspekullen

Di fick aldrig gåva i Aspekullen. Den ligger i Ilstorps socken /enl. ek. kartbladet strax upptill Södra Svansjö, men för ett par år sedan brann Södra Svansjö ner och blev då flyttat bort till landsvägen/.

Det är en rätt hög kulle, där växer många träd på den.

Förr brugte det alltid blossa där. Det var väl jormålare.

Så var där Goanisse på Södra Svansjö. Men när sonen fick reda på det, så mana han en ner i Aspekullen. För sonen va studeråd, och han tyckte inte det var rätt att ha den för att den tog ifrån andra.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

4613

Mannen, som såg "pågen", som hade en "rö böjsa o en blå."

Min son Jöns Månsson var en gång körans oppe ve Tulles-

bo, o då fick han se en liden påg, som gick på, andra sian
gäred, han hade en "rö böjsa o en ~~blå~~ blå". *Han fick och han en ljota* Min son fick

forvede på en o reste se opp o skulle se på en. Men de

skulle han ente ha gjort, for vinan blick rent svullen,

nor han kom humm. O han blick mied dölili osse.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

4613

Mannen, som ritade upp ett fartyg i sanden och förvand-
lade detta till ett riktigt fartyg.

Min far berättade, att det var en man, som ritade upp ett
fartyg i sanden, och så fick han folket till att gå in där.
Det var krigsfolk. Så fråga han vad där var och fela.
Så var där någon, som sade. Ingenting "udan ving". Så sa
mannen: "Väder o ving i fans glödande namn ti Stockholms
torg. Så ble fartyget färdigt o di flö till stockholm
o krigsfolket kom dit och ble fångna.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4613

Bäckahästen:

Där var en bäckhäst i Vressel. Han hållt sej i ån och i Vombsjön. Sen imod böst vär såg min svärfar Måns Olsson en. Min svärfar tjänade på en gård i Vressel. Hästen var vit. Det blossade så under skorna på honom, när han sprang. Det var alltid imod böst vär, han såg bäckhästen.

5
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

4613

Goanissen, som hade tafft en tuss.

De va tvåu Goanissa, som möttes o blick ovännor. den ene
taffte de han bar. O so kom den annre humm, o sa ad di skoäl e
hänta ed, o dar va et par lass i den tussen.

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

4613

Mannen, som konne forvannla bæs ti lus.

Di sa, ad dar va en man, som konne forvannla bæs ti lus.
Kvinnjan i hused, hun sad o klippte bæs, o so låu mannen
po gûled, de va vell en tøddjare, som skulle låuna hus.
O so blick ed lus, so ad di krev oppad forrkled po na.

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

4613

Storka de va gamla präster...

For sa di alltid ,ad storka de va gamla prästor,som va
drännjta i syndafloden,o di sto ente ti o sjuda.

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

4613

Flickan, som satt vid åkanten och talade med sin fästman,
Sömnar, som var en bäckhäst.

Det va en flicka i Omma, som satt vid åkanten och väntade på sin fästman. Så såg hon, att där kom en kar gående. "jaså e de du Fär Bös, dar kommor," sa hon, för fästemannen hette så. "ja de e de", sa han. Ja så satte han sej hos na vid åkanten. Så rätt vad åt var kom där en hel lönnj ongdoma, som hade varit o tjäjjlad tår. "Jösses vi sidor här", sa hon " o här kommor so många". Men när hon sa "jösses" försvann han , o hon satt rent ena.

9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

4613

Jormäularna.

Po et ställe i skåwen po Skarie he ståur dar nånna bortjor
di kallar de stället for Grimmerum. Dar brukar alltid va
blås där. Di freste o bar dom åud. Di kallar dom for jor-
mäulare.

Skåne
Får
Björka
nyd. 1935

nyd. Miss Bengtson
ber. Hanna Maria Ols
Född 1847 i Björka

10
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

4613

Skåwsnuan i Sjöbo ora.

Min far ~~sa~~ såu skåwsnuan i Sjöbo ora, hun sad po en stabbe
o syde, o ryddjen va som et bagetru.

11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

//

4613

Skåwmannen i Horr /Hörr/.

De va en skåwman, som knabba po dören. De va i Horr. O so sa kvinnjan, ad han konne komma innj o varma se. O han kom innj o han hodra so. O so sa kvinnjan, ad han konne ta nånna pinnja me se nässta gang. Ja de jore han o han kom titt did o varmde se, o han bar did flere lass.

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

4613

Flickan och sjöræet.

De va i Lillared /Lillaröd i Hammarlunda socken, Frostahärad. /Dar vänndes et sjöræ ti döttoren i gåuren. O hunn ble ente fri for ed. Men sin so sa faren ti na, ad hunn skoðle fråuga sjöræed va di skolle göra ve en kvia, som di hade, som ente ville trivs. O så fråugte döttoren sjöræed va di skolle göra ve kvian. Sjöræed sa, ad di skolle hännja svave, vita mansens rötter eller vitelök och pöllseben om halsen po kvian. O so hännjde faren ditta om halsen po döttoren, o sin ble hunn bra.

13
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

4613

Varulven i Bläntarp.

Varulven brukade gå till en piga i Bläntarp, som var med barn. Mor Holmström, som bodde i gården, hon slog en ösa kokhett vatten efter honom. Och sen dagen efter, så låg en av mannana i Bläntarp sjuk.

14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

4613

Pigan, som mjölkade ur en stubbakniv.

Min mor berättar att det var nere vid Ystad. Det var en piga, som slog ut mjölken, när hon mjölkade. Men hon åtte en stubbakniv över bjälken och sen blev spannen full av mjölk igen.

15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

4613

Såkaka.

Di jimnde en kaga, den skolle stau po bored hela julenæ
o sin nor di skolle borrija váura, så ga di hästana o sin
di anre kredjen åu den.

16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

4613

Ett ordspråk från Björka.

Där e innjen ko o fåur länjor horn än hunn kan bära dom.

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17